

Bruksela, 20 lutego 2024 r.
(OR. pl)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2024/0032 (NLE)

6001/1/24
REV 1

UK 6
UD 17
POLCOM 37
AGRI 64
FOOD 11
VETER 5

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	20 lutego 2024 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2024) 57 final
Dotyczy:	Wniosek - DECYZJA RADY ustalająca stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie ustanowionym Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej w odniesieniu do zmiany decyzji nr 1/2023 Wspólnego Komitetu z dnia 24 marca 2023 r. w sprawie ustaleń dotyczących ram windsorskich

---

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2024) 57 final.

Załącznik: COM(2024) 57 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 30.1.2024 r.
COM(2024) 57 final

2024/0032 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

ustalająca stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie ustanowionym Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej w odniesieniu do zmiany decyzji nr 1/2023 Wspólnego Komitetu z dnia 24 marca 2023 r. w sprawie ustaleń dotyczących ram windsorskich

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji ustalającej stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii we Wspólnym Komitecie ustanowionym Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej („umowa o wystąpieniu”) w związku z planowanym przyjęciem decyzji Wspólnego Komitetu zmieniającej decyzję nr 1/2023 Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej z dnia 24 marca 2023 r. w sprawie ustaleń dotyczących ram windsorskich¹ („decyzja nr 1/2023”). Ramy windsorskie² stanowią integralną część umowy o wystąpieniu.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej oraz ramy windsorskie

Umowa o wystąpieniu określa zasady uporządkowanego wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii i Euratomu. Umowa o wystąpieniu weszła w życie 1 lutego 2020 r. 27 lutego 2023 r. Komisja Europejska i Rząd Zjednoczonego Królestwa osiągnęły polityczne porozumienie co do zasady w sprawie ram windsorskich. Wspólny Komitet ustanowiony na mocy umowy o wystąpieniu przyjął na swoim posiedzeniu w Londynie 24 marca 2023 r. nowe ustalenia dotyczące ram windsorskich, w tym decyzji nr 1/2023, a obie strony zgodziły się na intensywną i rzetelną współpracę w celu wdrożenia wszystkich elementów ram windsorskich.

2.2. Wspólny Komitet

Wspólny Komitet ustanowiony na mocy art. 164 ust. 1 umowy o wystąpieniu składa się z przedstawicieli Unii i Zjednoczonego Królestwa. Współprzewodniczą mu Unia i Zjednoczone Królestwo. W załączniku VIII do umowy o wystąpieniu określono regulamin Wspólnego Komitetu. Wspólny Komitet zbiera się co najmniej raz w roku lub na wniosek Unii lub Zjednoczonego Królestwa i określa swój harmonogram posiedzeń i porządek obrad za obopólną zgodą.

Zadania Wspólnego Komitetu są określone w art. 164 umowy o wystąpieniu i obejmują przede wszystkim:

- nadzorowanie wdrożenia i stosowania umowy, bezpośrednio lub za pośrednictwem podlegających mu specjalnych komitetów;
- przyjmowanie decyzji i zaleceń, w tym zmian umowy, w przypadkach określonych w umowie;

---

¹ Decyzja nr 1/2023 Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej z dnia 24 marca 2023 r. w sprawie ustaleń dotyczących ram windsorskich, Dz.U. L 102 z 17.4.2023, s. 61.

² Wspólna deklaracja nr 1/2023 Unii i Zjednoczonego Królestwa w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej z dnia 24 marca 2023 r., Dz.U. L 102 z 17.4.2023, s. 87.

- zapobieganie problemom i rozwiązywanie sporów, które mogą powstać w związku z wykładnią i stosowaniem umowy.

2.3. Planowany akt Wspólnego Komitetu

Podczas następnego posiedzenia Wspólny Komitet przyjmie decyzję zmieniającą decyzję nr 1/2023 („planowany akt”) zgodnie z art. 164 ust. 4 lit. e) umowy o wystąpieniu oraz art. 5 ust. 2 ram windsorskich.

Celem planowanego aktu jest umożliwienie podmiotom gospodarczym w Irlandii Północnej przywozu transportem bezpośrednim produktów pochodzących z państw trzecich i objętych kontyngentami taryfowymi w Zjednoczonym Królestwie, pod warunkiem że nie istnieje ryzyko wprowadzenia tych produktów na rynek wewnętrzny Unii.

Planowany akt będzie wiążący dla stron zgodnie z art. 166 ust. 2 umowy o wystąpieniu. Zgodnie z postanowieniem 9 regulaminu Wspólnego Komitetu i specjalnych komitetów w decyzjach przyjętych przez Wspólny Komitet określa się dzień, w którym stają się one skuteczne.

3. STANOWISKO, KTÓRE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Zjednoczone Królestwo wystąpiło z Unii w dniu 1 lutego 2020 r. Ramy windsorskie mają zastosowanie od zakończenia okresu przejściowego, tj. od dnia 1 stycznia 2021 r. Umowy dwustronne między Unią a Zjednoczonym Królestwem wynikające z ram windsorskich nie powodują powstania praw i obowiązków państw trzecich.

W związku z tym żaden przywóz na podstawie unijnych przywozowych kontyngentów taryfowych lub innych kontyngentów przywozowych mających zastosowanie do towarów pochodzących z państwa trzeciego wprowadzonych do Irlandii Północnej nie mógł zostać zaliczony na poczet praw tego państwa trzeciego wobec Unii.

Na podstawie powyższych ustaleń w dniu 16 grudnia 2020 r. Parlament Europejski i Rada przyjęły rozporządzenie (UE) 2020/2170 dotyczące stosowania unijnych kontyngentów taryfowych i innych kontyngentów przywozowych³. Art. 1 tego rozporządzenia stanowi, że towary przywożone spoza Unii kwalifikują się do traktowania zgodnie z unijnymi przywozowymi kontyngentami taryfowymi lub innymi kontyngentami przywozowymi tylko wtedy, gdy są dopuszczone do obrotu na obszarze celnym Unii.

Ponadto odpowiednie przepisy decyzji nr 4/2020 Wspólnego Komitetu⁴ („decyzja nr 4/2020”), obowiązującej od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 24 marca 2023 r., oraz decyzji 1/2023, w szczególności art. 3 ust. 1 lit. b) decyzji nr 4/2020 i art. 7 ust. 1 lit. b) decyzji 1/2023, nie zezwalają podmiotom gospodarczym w Irlandii Północnej na przywóz towarów zgodnie z kontyngentami taryfowymi Zjednoczonego Królestwa bezpośrednio z państw trzecich poprzez zapłatę obowiązującej stawki celnej w ramach kontyngentu. Ponieważ w przypadku produktów objętych przywozowymi kontyngentami taryfowymi Unii lub Zjednoczonego Królestwa stawki celne poza kontyngentem są zazwyczaj bardzo wysokie, podmioty gospodarcze w Irlandii Północnej znajdują się w niekorzystnej sytuacji w zakresie

³ Dz.U. L 432 z 21.12.2020, s. 1

⁴ Decyzja nr 4/2020 Wspólnego Komitetu ustanowionej Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej z dnia 17 grudnia 2020 r. w sprawie określenia towarów, w przypadku których nie istnieje ryzyko, Dz.U. L 443 z 30.12.2020, s. 6.

przywozu z państw trzecich produktów objętych kontyngentami taryfowymi Unii lub Zjednoczonego Królestwa.

Zjednoczone Królestwo wykazało potrzebę dopuszczenia do swobodnego obrotu w Irlandii Północnej niektórych towarów rolno-spożywczych pochodzących z państw trzecich, w szczególności produktów mięsnych, na potrzeby lokalnej konsumpcji i lokalnego przetwarzania. Zjednoczone Królestwo przedstawiło również dowody na to, że transfer takich produktów miał miejsce między Irlandią Północną a innymi częściami Zjednoczonego Królestwa oraz wyraziło życzenie, aby podmioty gospodarcze w Irlandii Północnej mogły korzystać z kontyngentów taryfowych Zjednoczonego Królestwa mających zastosowanie do tych towarów w celu bezpośredniego przywozu do Irlandii Północnej z państw trzecich, pod warunkiem że towary te nie zostaną wprowadzone na rynek wewnętrzny Unii.

Należy zatem zmienić decyzję nr 1/2023 w celu określenia szczególnej kategorii towarów, w przypadku których nie istnieje ryzyko wprowadzenia do Unii, obejmującej towary pochodzące z państw trzecich przywożone bezpośrednio do Irlandii Północnej i podlegające przywozowym kontyngentom taryfowym Zjednoczonego Królestwa. W tym celu poprzez zmianę art. 6 decyzji nr 1/2023 należy ustanowić szczególną kategorię przetwarzania niekomercyjnego na potrzeby sprzedaży i ostatecznej konsumpcji w Zjednoczonym Królestwie towarów wymienionych w nowym załączniku do tej decyzji. Ponadto należy zmienić art. 7 tej decyzji w celu określenia szczegółowych warunków, jakie muszą zostać spełnione, aby można było uznać, że towary wymienione w odpowiednim nowym załączniku i przetwarzane niekomercyjnie na podstawie art. 6 decyzji nr 1/2023 nie są objęte ryzykiem przemieszczenia do Unii. Warunki te są następujące:

- a) odnośne towary muszą być przywożone przez podmioty gospodarcze posiadające pozwolenie zgodnie z art. 9–11 decyzji nr 1/2023 (które to artykuły należy odpowiednio zmienić);
- b) w odpowiednim załączniku do decyzji 1/2023 określono zarówno stawki celne w ramach kontyngentu, jak i poza kontyngentem, ustalone na podstawie mających zastosowanie przepisów Unii i Zjednoczonego Królestwa;
- c) podmiot gospodarczy musi złożyć wniosek o dostęp do odpowiedniego kontyngentu taryfowego Zjednoczonego Królestwa; oraz
- d) w odpowiednim załączniku do decyzji nr 1/2023 określono maksymalną roczną ilość przywożonego towaru.

Na podstawie lit. b) powyżej do odnośnych towarów nie ma zastosowania mechanizm porównywania należnych stawek celnych przewidziany w decyzji nr 1/2023 w odniesieniu do bezpośredniego przywozu do Irlandii Północnej towarów pochodzących z państw trzecich; należy zatem odpowiednio zmienić art. 7 decyzji nr 1/2023.

Ponieważ towary objęte tymi ustaleniami są szczególnie wrażliwe i podlegają zazwyczaj wysokim stawkom celnym poza kontyngentem, w decyzji nr 1/2023 należy uwzględnić dodatkowe mechanizmy monitorowania i sprawozdawczości w celu zapewnienia, aby odnośne towary nie były wprowadzane na rynek wewnętrzny Unii. W tym celu należy zmienić art. 9 decyzji nr 1/2023, aby wprowadzić szczególne warunki dla podmiotów gospodarczych posiadających pozwolenie na przywóz towarów wymienionych w odpowiednim załączniku do tej decyzji. Warunki te stanowią, że w przypadku gdy podmioty gospodarcze ubiegają się o pozwolenia przewidziane w art. 9–11 decyzji nr 1/2023 i deklarują zamiar przywozu towarów wymienionych w odpowiednim załączniku, muszą

przedstawić informacje dotyczące planowanych rocznych ilości przywożonych towarów oraz kategorii klientów w Zjednoczonym Królestwie, którym towary będą sprzedawane; w przypadku przedsiębiorców przywożących towary wymienione w odpowiednim załączniku informacje te należy przekazywać co roku. Ponadto przedsiębiorcy posiadający pozwolenie na przywóz takich towarów są zobowiązani do również corocznego dostarczania informacji *ex post* na temat przywożonych ilości oraz kategorii klientów, którym towary zostały sprzedane.

Kolejny obowiązek sprawozdawczy dodaje się w drodze zmiany art. 14 decyzji nr 1/2023. Zmiana ta stanowi, że na wniosek przedstawicieli Unii i co najmniej raz w roku na koniec każdego rocznego okresu kontyngentowego właściwe organy Zjednoczonego Królestwa przekazują tym przedstawicielom, w odniesieniu do poszczególnych pozwoleń i numerów porządkowych kontyngentu, informacje na temat ilości wykorzystanej w rocznym okresie kontyngentowym oraz ilości nadal dostępnej na koniec tego okresu, jak również informacje zbiorcze na temat sprzedaży lub wykorzystania takich towarów w odniesieniu do odpowiednich kategorii nabywców w Zjednoczonym Królestwie.

Należy zmienić art. 15 decyzji nr 1/2023, aby wprowadzić możliwość dokonywania przez Wspólny Komitet przeglądu i zmian odpowiedniego załącznika, a także aby zobowiązać każdą ze stron do niezwłocznego informowania drugiej strony o planowanych zmianach stawek celnych wymienionych w odpowiednim załączniku.

Planowana decyzja zawiera załącznik, który stanie się załącznikiem V do decyzji nr 1/2023. Załącznik zawiera szczegółowy wykaz towarów objętych powyższymi ustaleniami. Towary wymieniono w załączniku na podstawie odpowiednich numerów porządkowych kontyngentów taryfowych Zjednoczonego Królestwa. W odniesieniu do każdego numeru porządkowego kontyngentu tabela zamieszczona w załączniku zawiera następujące dane: odnośne produkty (oznaczone odpowiednimi kodami towarów); kraj pochodzenia; maksymalna roczna ilość; stawki celne Unii i Zjednoczonym Królestwie w ramach kontyngentu i poza kontyngentem; oraz roczny okres kontyngentowy. Jeśli dojdzie do zmiany jednej lub kilku z tych danych a Wspólny Komitet nie potwierdzi takich zmian w nowej decyzji, odniesienie do tych towarów stanie się nieaktualne.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji Rady ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Ponadto pojęcie „aktów mających skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na podstawie prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”⁵.

---

⁵ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy/Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Wspólny Komitet jest organem utworzonym na mocy umowy, mianowicie umowy o wystąpieniu.

Akt, który ma zostać przyjęty przez Wspólny Komitet, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 166 ust. 2 umowy o wystąpieniu.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy o wystąpieniu.

W związku z powyższym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma zostać zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie charakter pomocniczy, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Akt, który ma przyjąć Wspólny Komitet i którego jedynym celem i treścią jest zmiana decyzji nr 1/2023, dotyczy ram windsorskich stanowiących integralną część umowy o wystąpieniu zawartej na podstawie art. 50 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE).

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 50 ust. 2 TUE.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 50 ust. 2 TUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Ponieważ planowany akt zmieni decyzję nr 1/2023, po przyjęciu należy opublikować go w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Wniosek

DECYZJA RADY

ustalająca stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie ustanowionym Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej w odniesieniu do zmiany decyzji nr 1/2023 Wspólnego Komitetu z dnia 24 marca 2023 r. w sprawie ustaleń dotyczących ram windsorskich

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 50 ust. 2,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (zwana dalej „umową o wystąpieniu”) została zawarta przez Unię decyzją Rady (UE) 2020/135⁶ z dnia 30 stycznia 2020 r. i weszła w życie w dniu 1 lutego 2020 r.
- (2) Zgodnie z art. 166 ust. 2 umowy o wystąpieniu decyzje przyjmowane przez Wspólny Komitet ustanowiony na mocy art. 164 ust. 1 tej umowy („Wspólny Komitet”) są wiążące dla Unii i Zjednoczonego Królestwa. Unia i Zjednoczone Królestwo są zobowiązane wykonywać takie decyzje, a decyzje te wywierają takie same skutki prawne, jak umowa o wystąpieniu.
- (3) Zgodnie z art. 182 umowy o wystąpieniu ramy windsorskie⁷ stanowią integralną część tej umowy.
- (4) Jeśli chodzi o przemieszczanie towarów, art. 5 ust. 2 ram windsorskich upoważnia Wspólny Komitet do przyjmowania decyzji określających warunki, na jakich uznaje się, że przetwarzanie nie jest przetwarzaniem komercyjnym, oraz określających kryteria uznawania, że nie istnieje ryzyko, że towar przywieziony do Irlandii Północnej spoza Unii zostanie następnie przemieszczony do Unii.
- (5) Pożądane jest usprawnienie funkcjonowania systemów przewidzianych w decyzji nr 1/2023 Wspólnego Komitetu ustanowionej Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej z dnia 24 marca 2023 r. w sprawie ustaleń dotyczących ram windsorskich w odniesieniu do stosowania kontyngentów taryfowych

⁶ [Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 1.](#)

⁷ Wspólna deklaracja nr 1/2023 Unii i Zjednoczonego Królestwa w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionej Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej z dnia 24 marca 2023 r., [Dz.U. L 102 z 17.4.2023, s. 87.](#)

Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do przywozu do Irlandii Północnej towarów określonych w proponowanym załączniku V.

- (6) Na swoim następnym posiedzeniu Wspólny Komitet powinien przyjąć decyzję na podstawie art. 164 ust. 4 lit. e) umowy o wystąpieniu oraz art. 5 ust. 2 ram windsorskich w celu zmiany decyzji nr 1/2023 Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej z dnia 24 marca 2023 r. w sprawie ustaleń dotyczących ram windsorskich.
- (7) Należy ustalić stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii we Wspólnym Komitecie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy art. 164 ust. 1 umowy o wystąpieniu, opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*